

تالکین و دنیای اساطیری او

رضا علیزاده

و آن گاه پایانی غم انگیز را برای الفها و مردمانی، که مجبورند سرزمین میانه را ترک کنند و به آن سوی دریاهای غرب ببروند، رقم می‌زنند. هاییت‌ها، موجودات ابداعی تالکین، مردمانی آرام و بی‌آزار، اما بسیار باستانی‌اند. اقامتگاه مطلوبشان نواحی روسیابی منظم و خوش‌کاشت است. از ماشین‌های پیچیده خوششان نمی‌اید. چشم و گوشی تیز دارند و معمولاً فربه‌اند؛ بی‌ضرورت شتاب نمی‌ورزند، اما در حرکاتشان چالاک‌اند.

لباس‌هایی به رنگ روشن می‌پوشند و رنگ‌های سبز و زرد را عاشقانه دوست دارند. به ندرت کفش به پا می‌کنند، چرا که پاهاشان کف سفت چرم‌مانندی دارد و پوشیده از موها بی‌ضخیم و مجعد است. در روز شش و عده‌غذا می‌خورند، البته هر گاه نصیباشان شود و به میهمانی و دادن و گرفتن هدیه علاقمندند. خانه راحت آن‌ها اغلب نقبهایی است که در زمین کنده می‌شود، اما نمور و دلگیر نیست و در و پنجه‌هایی گرد دارد.

تخیل تالکین حد و مرز نمی‌شناسد: دنیایی خیالی (سرزمین میانه)، با موجودات خیالی (هاییت‌ها، الفها، دورف‌ها...) با دوران‌ها، تقویم و زبان و خط ابداعی، اما مستند، همراه نقشهٔ سرزمین‌ها، تلفظ اسامی، اتیمولوژی واژه‌ها، ترجمه‌هایی از زبان الفی و شجره‌شناسی: دنیایی قائم به ذات.

خوانندهٔ غربی با موجودات اسطوره‌ای / افسانه‌ای همچون دورف‌ها و الف‌ها و غیره، مثلاً در داستان فولکلوریک سفید برفي و هفت کوتول. (دورف) آشنا است، و بنابراین تعریف و توصیف چنین موجوداتی برای او که از کودکی این داستان‌ها را شنیده است، کاری بیهوده به نظر خواهد رسید. اما برای خوانندگان فارسی‌زبان شرح بعضی از این موجودات خیالی و ریشه‌های آن در فرهنگ عامه، خالی از لطف نیست، هر چند که در عمل موجودات رمان تالکین تا حد زیادی با این تعاریف تفاوت دارند:

رمان "فرمانروای حلقه‌ها" شکاهاکار جی. آر. آر. تالکین، نویسندهٔ مشهور انگلیسی، است که به تازگی اقتباس سینمایی آن، در آمریکا اکران شد و برای چند هفته در لیست فیلم‌های پرفروش آمریکا قرار گرفت. جلد اول این رمان، "پاران حلقه" به ترجمهٔ رضا علیزاده توسط "نشر روز" به زودی منتشر می‌شود. دو مقالهٔ زیر به استمراره‌شناسی این رمان اختصاص یافته است.

تالکین گفته بود: «یکی از اعتقادات سفت و سخت من این است که بررسی زندگی نامه یک نویسنده، برای شناخت آثار او رهیافتی به تمامی اشتباوه و بیهوده است». باری، جان رونالد روئل تالکین در سال ۱۸۹۲ در آفریقای جنوبی زاده شد، و پدر و مادرش هر دو اهل انگلیس بودند. وی در زمینهٔ ادبیات قرون وسطاً و انگلوساکسون تحصیل کرد و از سال ۱۹۲۵ تا ۱۹۴۵ در کالج پمبروک آکسفورد به تدریس ادبیات انگلوساکسون پرداخت و پس از آن تا سال ۱۹۵۹، یعنی تا زمان بازنشستگی، استاد زبان و ادبیات انگلیسی در کالج مرتون بود.

تالکین در سال ۱۹۳۷ داستان هاییت یا آنجا و بازگشت دویاره را منتشر کرد. پس از موفقیت این کتاب، به آفرینش سه گانه (تریلوژی) مشهورش یعنی فرمانروای حلقه‌ها مشغول شد، و این مجموعه پس از دوازده سال کار، در طی سال‌های ۱۹۵۶ تا ۱۹۵۹ منتشر گردید و برای او شهرتی جهانی به ارمغان آورد.

پاران حلقه نخستین بخش از فرمانروای حلقه داستان نیروی شوم حلقه یگانه را باز می‌گوید که دست تقدیر آن را به سرزمین مردمان صلح دوست و آرامش طلب شایر رسانده است و ماجراهای باشکوهی را آغاز می‌کند که در دو برج پی گرفته می‌شود و در بازگشت شاه به اوج می‌رسد،

۱- دورف:

در اساطیر و فرهنگ عامهٔ ژرمن‌ها و به ویژه اسکاندیناویایی‌ها، واژهٔ دورف به گونه‌ای موجودات خیالی اطلاق می‌شود که در حفره‌ها و راه‌های درون کوه‌ها و سطوح زیرین معادن زندگی می‌کنند. قامت آنان حدوداً نیم متر است. گاه ظاهری زیبا دارند. اما معمولاً به شکل پیرمردانی دنیادیده با ریش بلند تجسم می‌شوند که در مواردی گوژپشت هستند.

دورف‌های گوهی از نظام پادشاهی با قبیله‌ای برخوردارند و شاهان، رؤسا و سپاهیان خود را دارند. آنان در تالارهای زیرزمینی زندگی می‌کنند، و معروف است که در این تالارها خروارها طلا و سنگ‌های قیمتی وجود دارد. شهرت دورفها بیش از هر چیز مدیون مهارت‌شان در انواع فنون فلزکاری و ساخت شمشیرها و حلقه‌های جادو است، اما خرد عمیق، دانش خفیه، و توانایی شان در دیدن آینده، اتخاذ اشکال گوناگون و نامرئی شدن، وجههٔ معتبر دیگری به آنان می‌افزاید.

۴- الف:

الف در فرهنگ عامهٔ ژرمن‌ها، ابتدا به هرگونه روح اطلاق می‌شد، و بعدها به معنی خاص تر موجودی کوچک، معمولاً به شکل انسان، استفاده شد.

استوری الفها را به الفهای روشن (که زیبا بودند) و الفهای تاریک (که از قیر تاریک تر بودند) دسته‌بندی کرد. الفها به شرارت و بی‌ثباتی معروف بودند. در زمان‌ها و مناطق مختلف تصور می‌شد که الفها باعث بروز مرض در میان آدمیان و حیوانات می‌شوند و بر سینهٔ فرد خفته می‌نشینند و برایش کابوس ایجاد می‌کنند (ژرمن‌ها به کابوس، آلب دروکن می‌گویند که معنای لفظی آن، فشار الف است). کودکان مردم را می‌دزند و جای آن‌ها کودکان الف یا غیرآدمی زاد، که نحیف یا دگرگون شده‌اند، می‌گذارند. گاهی هم بیش آمده است که الفها خیر و سودمند اندگاشته شوند. در ارتفاعات اسکاتلند، کودکان را تا پایان مراسم غسل تعییدشان به خوبی می‌پایند تا موجودات موهوم آنان را ندزند یا عوض نکنند. در شعر الف شاه اثر گوته، الفها از جن‌ها، دیوها و پریان دیگر متمایز شده‌اند.

۵- ترول:

در فرهنگ عامهٔ اسکاندیناویایی‌ها، هیولاٰی غول پیکری است که گاه قدرت‌های جادویی دارد. ترول‌ها که با انسان‌ها دشمنی می‌ورزند در قصرهایشان زندگی می‌کنند و با تاریکی هوا نواحی اطراف را تحت سیطرهٔ خود درمی‌آورند. اگر در معرض آفتات قرار بگیرند می‌ترکند یا سنگ می‌شوند. در داستان‌های جدیدتر، ترول‌ها معمولاً به اندازه انسان یا موجودات کوچک‌تری مثل دورف‌ها و الفهایند. آنان در کوهستان زندگی می‌کنند، گاه دوشیزگان را می‌ربایند و می‌توانند تغییر شکل دهنده و آینده را بینند.

دورف‌ها در بسیاری از افسانه‌ها به صورت موجوداتی نشان داده می‌شوند که نسبت به مردمی که مورد خوشایند ایشان قرار می‌گیرند، مهربان و سخاوتمندند، اما اگر مورد تعدی قرار گیرند انتقام می‌جوینند.

دورف‌های سوئیسی، یا «مردم زمینی» گاه به کشاورزان کمک می‌کنند، حیوانات سرگردان را می‌یابند، و سر راه کودکان بی‌پساعت هیزم و میوه می‌گذارند. در اسکاندیناوی و آلمان هم رابطهٔ دوستانه‌ای میان دورف‌ها و آدمیان برقرار است، اما دورفها هرگز کاهی ذرت می‌دزند، گله‌ها را می‌آزارند، و کودکان و دختران جوان را می‌ربایند. خدماتی که برایشان انجام می‌گیرد معمولاً با پیش‌کش‌هایی از گنجینه‌آنان جبران می‌شود؛ اما مردمی که گنجینهٔ دورف‌ها را می‌دزند، از آن پس دچار مصیبت بزرگی می‌شوند یا پس از رسیدن به خانه، به جای طلای دزدیده شده چند برگی خشک می‌یابند.

دورف‌های معادن نسبت به پسرعموهای گوهی خود غیرقابل اعتمادتر و معرض ترند. در سطوح زیرین معادن، کارگران حدای راه رفتنشان را می‌شوند و گاد آنان را به چشم می‌بینند، و با اهدای غذای خود سعی می‌کنند شرشان را که کنند.

چکش تور، محصول دورف‌ها است بنابر گفتهٔ استوری (مؤلف إدای متنور؛ ۱۲۴۱-۱۷۹۱ م.)، کرم‌های درون گوشتِ جسدِ یمیر غول، اجداد دورف‌هایند.

۶- اورک:

موجودی افسانه‌ای (مثل هیولاٰی دریا، غول، یا دیو) با هیئتی هراس‌انگیز. در انگلیسی، اورک دو ریشه از هم متمایز دارد. اورک به معنای هیولاٰی مجھول‌الهوية دریایی، از اُرکا (orca) لاتین مشتق شده است. اُرکا ظاهراً به جانوری مثل نهنگ قاتل اطلاق می‌شده است. و اورک به معنای دیو یا غول در متون انگلیسی قدیم (۸۰۰ بعد از میلاد) و در